

## Cântec de toamnă

Doina Bezea

---

Toamna-ntoarse obrazul de prin cetini, arsă,  
palmele-i de humă cară-n brațe mirii  
umbrele-i de aur strâng pământu-n coasă  
ceruind sub frunze moartea-n cartea firii.

Munți-și pun năframa coaptelor fecioare  
ascunzând năvodul gerului prin spini  
flori de colț nuntesc peste-a toamnei zare  
adunând în scorburi colbul din ruini.

Blând, izvorul șterge umbra vechi-i coase  
rătăcind prin suflet ca un cântec lin  
umbrele tăcerii șterg priviri duioase  
adâncind natura într-un somn divin.

Cerul strânge-n bucium doina-n fir de ie  
odihnind suflarea îngerilor mii  
epoleții toamnei țes pe cruci de glie  
cântecul acesta, mir de pădii!

Autor Doina Bezea